

Predmet C-388/20

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

14. kolovoza 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Bundesgerichtshof (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

23. srpnja 2020.

Tužitelj i podnositelj revizije:

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände
– Verbraucherzentrale Bundesverband e. V.

Tuženik i druga stranka u revizijskom postupku:

Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG

BUNDESGERICHTSHOF (SAVEZNI VRHOVNI SUD, NJEMAČKA)

RJEŠENJE

[omissis]

objavljeno:

23. srpnja 2020.

[omissis]

u sporu

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände –
Verbraucherzentrale Bundesverband e. V. (Savezna unija potrošačkih organizacija
i udruga, Njemačka), [omissis]

[omissis] Berlin,

Tužitelj i podnositelj revizije,

[omissis]

protiv

Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG, [*omissis*]

Bielefeld,

Tuženika i druge stranke u revizijskom postupku,

[*omissis*] [**orig. str. 2.**]

I. Zivilsenat des Bundesgerichtshofs (prvo vijeće građanskog odjela Saveznog vrhovnog suda, Njemačka) [*omissis*]

riješio je:

- I. Postupak se prekida.
- II. U svrhu tumačenja članka 31. stavka 3. drugog podstavka i članka 33. stavka 2. drugog podstavka Uredbe (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004 (SL L 304 od 22. studenoga 2011., str. 18.; u daljnjem tekstu: Uredba o informiranju o hrani – Uredba br. 1169/2011) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 168. i ispravci SL 2015., L 326, str. 73. i SL 2016., L 266, str. 7.), Sudu Europske unije upućuju se sljedeća prethodna pitanja:
 1. Treba li članak 31. stavak 3. drugi podstavak Uredbe br. 1169/2011 tumačiti na način da se ta odredba primjenjuje samo na hranu koja zahtijeva pripremu i uputa za pripremu je navedena?
 2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje: znači li izraz „na 100 g” u članku 33. stavku 2. drugom podstavku Uredbe br. 1169/2011 samo 100 grama proizvoda u prodaji ili, barem i, 100 grama hrane nakon pripreme? [**orig. str. 3.**]

Obrazloženje:

- 1 I. Tuženik, među ostalim, proizvodi prepakiranu hranu „Dr. Oetker Vitalis Knuspermüsli Schoko + Keks” i stavlja je na njemačko tržište u kartonskoj ambalaži u obliku kvadra. Bočna uska stranica ambalaže ispod naslova „Informacija o hranjivim vrijednostima” sadržava informacije o energetske vrijednosti i o količinama masti, zasićenih masnih kiselina, ugljikohidrata, šećera, bjelanjčevina i soli, i to, kao prvo, na 100 grama proizvoda u trenutku njegove prodaje i, kao drugo, po obroku hrane nakon pripreme koji se sastoji od 40 grama

tog proizvoda i 60 mililitara mlijeka koje sadržava 1,5 % masti. Na prednjoj strani ambalaže, kao glavnom vidnom polju, ponavljaju se informacije o energetske vrijednosti i količinama masti, zasićenih masnih kiselina, šećera i soli koje se odnose na obrok hrane nakon pripreme od 100 grama koji se sastoji od 40 grama proizvoda i 60 mililitara mlijeka koje sadržava 1,5 % masti.

- 2 Tužitelj je [omissis] Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e. V. (Savezna unija potrošačkih organizacija i udruga). Prema njegovu mišljenju, prezentiranje tuženikova proizvoda protivno je odredbama Uredbe o informiranju o hrani koje se odnose na nutritivnu deklaraciju u slučaju podataka po obroku zbog toga što se energetska vrijednost navedena na prednjoj strani ambalaže ne odnosi na 100 grama proizvoda u prodaji, nego na 100 grama hrane nakon pripreme.
- 3 Svojom tužbom koja je podnesena nakon bezuspješne opomene, tužitelj je zahtijevao

da se tuženiku [omissis] naloži da se u okviru trgovačke prakse za proizvod „Vitalis Müsli”, poput onog koji je [u nastavku] prikazan u Prilogu K2, prestane oglašavati, bilo aktivno ili pasivno, navodeći informacije o hranjivim vrijednostima po obroku, a da pritom dodatno ne navede energetske vrijednosti koje se odnose na 100 grama proizvoda u prodaji, odnosno proizvoda prije pripreme. [orig. str. 4.]

[orig. str. 5.]

- 4 Osim toga, tužitelj je zahtijevao naknadu paušalnih troškova u iznosu od 214 eura uvećano za kamate.
- 5 Landgericht (Zemaljski sud) je prihvatio tužbu [*omissis*]. Tuženikova žalba dovela je do odbijanja tužbe [*omissis*]. Podnesenom revizijom, koju je žalbeni sud dopustio, a čije odbijanje zahtijeva tuženik, tužitelj i nadalje ostaje pri svojim tužbenim zahtjevima.
- 6 II. Uspjeh revizije ovisi o tumačenju članka 31. stavka 3. i članka 33. stavka 2. Uredbe br. 1169/2011. Stoga je prije donošenja odluke o žalbi potrebno prekinuti postupak i u skladu s člankom 267. stavkom 1. točkom (b) i stavkom 3. UFEU-a Sudu Europske unije uputiti zahtjev za prethodnu odluku.
- 7 1. Žalbeni sud istaknute je zahtjeve na temelju članka 8. stavka 1. prve rečenice, članka 3. stavka 1., članka 3.a UWG-a (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb, Zakon o sprečavanju nepoštenog tržišnog natjecanja, u daljnjem tekstu: UWG) u vezi s člankom 33. stavkom 2. drugim podstavkom Uredbe br. 1169/2011 i članka 12. stavka 1. druge rečenice UWG-a smatrao neosnovanima i o tome je naveo sljedeće:
- 8 Odredba iz članka 33. stavka 2. drugog podstavka Uredbe br. 1169/2011, kao jedina odredba na kojoj se može temeljiti obveza tuženika da na prednjoj strani ambalaže proizvoda osim već postojećih informacija o hranjivoj vrijednosti dodatno navede njegovu energetska vrijednost u prodaji, prema kontekstu relevantnih odredaba Uredbe o informiranju o hrani u konačnici ne nameće takvu obvezu. Podaci, koji u ovom predmetu nisu sporni, navedeni na bočnoj uskoj strani ambalaže tuženikova proizvoda bili su namijenjeni ispunjavanju zahtjeva za postojanje obvezne nutritivne deklaracije predviđene člankom 30. stavkom 1. Uredbe br. 1169/2011. Suprotno tomu, u slučaju podataka navedenih na prednjoj strani (licu) ambalaže riječ je o podacima koji se ponavljaju u smislu članka 30. stavka 3. točke (b) Uredbe br. 1169/2011. U tom pogledu, **[orig. str. 6.]** prema članku 33. stavku 2. drugom podstavku Uredbe br. 1169/2011, kada su količine hranjivih tvari i energetska vrijednost u tim ponavljajućim podacima izraženi samo po obroku, energetska vrijednost mora se (dodatno) izraziti i na 100 grama. Stoga na pitanje koje se pritom postavlja, znači li, kako to smatra tužitelj, izraz „na 100 grama” u članku 33. stavku 2. drugom podstavku Uredbe br. 1169/2011 100 grama proizvoda u prodaji ili pak, kako to smatra tuženik, (i) 100 grama hrane nakon pripreme, treba odgovoriti u potonjem smislu.
- 9 Prema članku 31. stavku 3. drugom podstavku Uredbe br. 1169/2011, informacija o energetska vrijednosti može se odnositi i na hranu nakon pripreme, pod uvjetom da su, kao u ovom slučaju, upute za pripremu dovoljno detaljne i da se informacije odnose na hranu pripremljenu za konzumaciju. Žalbeni sud stoga smatra da Uredba o informiranju o hrani ne sadržava nikakve elemente u prilog stajalištu Landgerichta (Zemaljski sud) prema kojem „priprema” u tom smislu podrazumijeva samo „prilično opsežne postupke” poput primjerice kuhanja ili

zagrijavanja. Odredba članka 32. stavka 2. Uredbe br. 1169/2011, prema kojoj se energetska vrijednost i količine hranjivih tvari izražavaju na 100 g ili 100 ml treba se iščitavati u kontekstu članka 31. stavka 3. Uredbe br. 1169/2011, tako da se energetska vrijednost s njom u skladu izražava, odnosno može se izražavati, ili na 100 grama proizvoda u prodaji ili u odnosu na 100 grama hrane nakon pripreme. Odredba članka 33. stavka 2. prvog podstavka Uredbe br. 1169/2011, kao iznimka od članka 32. stavka 2. Uredbe br. 1169/2011, upravo za slučaj poput ovog iz članka 30. stavka 3. točke (b) Uredbe br. 1169/2011 predviđa da se količina hranjivih tvari iznimno može izraziti i samo po obroku, čija težina odnosno volumen ne moraju nužno iznositi 100 grama odnosno 100 mililitara. Za te slučajeve članak 33. stavak 2. drugi podstavak Uredbe br. 1169/2011 zahtijeva nadalje izražavanje energetske vrijednosti kako po obroku tako i na 100 grama. Nema nikakvog razloga da se podatak „na 100 grama” iz članka 33. stavka 2. drugog podstavka Uredbe br. 1169/2011 razumijeva drukčije nego u članku 32. stavku 2. Uredbe br. 1169/2011 prema kojem je energetska vrijednost dopušteno izraziti i na 100 grama hrane nakon pripreme. **[orig. str. 7.]**

- 10 2. Uspjeh revizije ovisi o tome treba li članak 31. stavak 3. i članak 33. stavak 2. Uredbe br. 1169/2011 tumačiti na način da je zabranjeno, u slučaju poput onog o kojem je riječ u ovom predmetu, oglašavati se s informacijama o hranjivoj vrijednosti po obroku hrane nakon pripreme, a da se dodatno ne izrazi energetska vrijednost na 100 g hrane u prodaji.
- 11 a) Prema članku 30. stavku 1. prvom podstavku Uredbe br. 1169/2011, obvezna nutritivna deklaracija hrane koja je, poput tuženikova proizvoda, obuhvaćena područjem primjene Poglavlja IV. Odjeljka 3. predmetne uredbe (vidjeti članak 29. Uredbe br. 1169/2011) sadržava energetska vrijednost (točka (a)) zajedno s količinama masti, zasićenih masnih kiselina, šećera i soli (točka (b)). Ti se podaci prema članku 34. stavku 1. prvoj rečenici Uredbe br. 1169/2011 moraju nalaziti u istom vidnom polju (članak 2. stavak 2. točka (k) Uredbe br. 1169/2011) te prema članku 34. stavku 2. prvoj rečenici Uredbe br. 1169/2011, ako je prostorno moguće, kao u ovom predmetu, prezentirati u tabličnom obliku s brojevima. Podaci na bočnoj uskoj strani ambalaže tuženikova proizvoda, koji nisu predmet spora, namijenjeni su ispunjavanju zahtjeva za postojanje obvezne nutritivne deklaracije.
- 12 b) Ako označivanje pretpakirane hrane, kao u ovom predmetu, uključuje obveznu nutritivnu deklaraciju u skladu s člankom 30. stavkom 1. Uredbe br. 1169/2011, na ambalaži se prema članku 30. stavku 3. točki (b) Uredbe br. 1169/2011 mogu ponoviti energetska vrijednost, zajedno s količinama masti, zasićenih masnih kiselina, šećera i soli. Ti se podaci prema članku 34. stavku 3. prvom podstavku točki (a) Uredbe br. 1169/2011 moraju prezentirati u glavnom vidnom polju (članak 2. stavak 2. točka (1) Uredbe br. 1169/2011), međutim, prema članku 34. stavku 3. drugom podstavku Uredbe br. 1169/2011, oni se mogu prezentirati i u obliku različitom od oblika iz članka 34. stavka 2. Uredbe br. 1169/2011. U slučaju podataka, koji su ovdje predmet spora, s prednje strane ambalaže o

energetske vrijednosti, mastima, zasićenim mastima, šećeru i soli riječ je o podacima koji se dobrovoljno ponavljaju. **[orig. str. 8.]**

- 13 c) Postavlja se pitanje treba li članak 31. stavak 3. drugi podstavak Uredbe br. 1169/2011 tumačiti na način da se ta odredba primjenjuje samo na hranu koja zahtijeva pripremu i uputa za pripremu je navedena (prvo prethodno pitanje).
- 14 aa) Prema članku 31. stavku 3. prvom podstavku Uredbe br. 1169/2011, energetska vrijednost i količine hranjivih tvari u skladu s člankom 30. stavcima 1. do 5. Uredbe br. 1169/2011 odgovaraju onima u prodaji. Prema članku 31. stavku 3. drugom podstavku Uredbe br. 1169/2011, te se informacije prema potrebi mogu odnositi na hranu nakon pripreme, pod uvjetom da su upute za pripremu dovoljno detaljne i da se informacije odnose na hranu pripremljenu za konzumaciju. Odredba iz članka 31. stavka 3. Uredbe br. 1169/2011 ne primjenjuje se samo na obveznu nutritivnu deklaraciju (članak 30. prvi podstavak Uredbe br. 1169/2011), nego i na nutritivnu deklaraciju koja se dobrovoljno ponavlja (članak 30. stavak 3. Uredbe br. 1169/2011).
- 15 bb) U ovom predmetu sporni podaci s prednje strane (u glavnom vidnom polju) ambalaže o energetske vrijednosti (energija), mastima, zasićenim masnim kiselinama, šećeru i soli ne odnose se na hranu u prodaji (članak 31. stavak 3. prvi podstavak Uredbe br. 1169/2011), nego na hranu nakon pripreme (članak 31. stavak 3. drugi podstavak Uredbe br. 1169/2011), točnije na müsle pripremljene s mlijekom, pri čemu su upute za pripremu dovoljno detaljne (40 g müsla pomiješa se sa 60 ml mlijeka s 1,5 % masti) i te se informacije odnose na hranu pripremljenu za konzumaciju. Prema mišljenju ovog vijeća, žalbeni sud je ispravno zaključio da u Uredbi o informiranju o hrani ne postoje elementi u prilog stajalištu Landgerichta (Zemaljskog suda) prema kojem pod „pripremom” u smislu te odredbe treba podrazumijevati samo „prilično opsežne postupke” poput kuhanja ili zagrijavanja.
- 16 cc) Međutim, postavlja se pitanje primjenjuje li se članak 31. stavak 3. drugi podstavak Uredbe br. 1169/2011, kako je to u istaknuto u reviziji na raspravi u revizijskom postupku, samo na hranu koja zahtijeva pripremu, poput primjerice instant juha, prašaka za puding, topivih **[orig. str. 9.]** prašaka za napitke, prašaka za umake ili mješavina za pripremu kolača, te je, osim toga, naveden i način pripreme. Navedeno je pitanje bitno za odlučivanje jer potonje navedeni uvjet u ovom sporu nije ispunjen. Müsli se mogu pripremati na različite načine. Tako se primjerice mogu pripremati s mlijekom ili s jogurtom, pri čemu mliječni proizvodi mogu imati različit sadržaj masti; osim toga, u müsle se mogu dodati i drugi sastojci, poput primjerice voća ili meda. Stoga se na to pitanje ne može dati jednoznačan odgovor.
- 17 (1) Prema sudskoj praksi Suda Europske unije, iz zahtjeva za ujednačenu primjenu prava Unije kao i načela jednakosti proizlazi da se izrazi odredbe prava Unije koja ne sadržava nikakvo izravno upućivanje na pravo država članica radi utvrđenja njezina smisla i dosega, moraju u pravilu autonomno i ujednačeno tumačiti u

cijeloj Uniji . Pritom treba tumačiti uzimajući u obzir ne samo tekst te odredbe nego i njezin kontekst i cilj koji se želi postići propisom o kojem je riječ (presude Suda od 21. lipnja 2018. – C-20/17, NJW 2018, 2309 t. 33. – Oberle; i od 23. svibnja 2019. – C-658/17, NJW 2019, 2293 t. 50. – WB).

- 18 (2) Prema uobičajenom, svakodnevnom jeziku „hrana nakon pripreme” u načelu podrazumijeva hranu spremnu za jelo; ta se hrana treba razlikovati od hrane koja je, poput voća, već sama po sebi odmah spremna za konzumaciju [*omissis*]. Iz konteksta odredbe članka 31. stavka 3. drugog podstavka Uredbe br. 1169/2011 isto tako proizlazi da pojam „hrana nakon pripreme” u načelu obuhvaća svu hranu pripremljenu za konzumaciju. Međutim, uvodna sintagma te odredbe „prema potrebi” može upućivati na to da ta odredba ne obuhvaća sve slučajeve u kojima se informacije odnose na hranu nakon pripreme. Uzimajući u obzir cilj **[orig. str. 10.]** odredbe, čini se kako nije isključeno da je njome obuhvaćena samo hrana za koju se navodi način pripreme. Cilj odredaba o obveznoj nutritivnoj deklaraciji u skladu s uvodnom izjavom 35. Uredbe br. 1169/2011 jest omogućiti uspoređivanje proizvoda u ambalaži različite veličine. Kako bi bile interesantne potrošačima i ispunile svrhu informiranja, informacije o hranjivim vrijednostima trebale bi biti jednostavne i lako razumljive (vidjeti uvodnu izjavu 41. Uredbe br. 1169/2011). Ako se hrana može pripremiti na različite načine, podaci o energetske vrijednosti i o količinama hranjivih tvari hrane nakon pripreme, koji se odnose na proizvođačev prijedlog pripreme, u pravilu ne omogućavaju usporedbu s odgovarajućom hranom drugih proizvođača. Dovoljna mogućnost uspoređivanja energetske vrijednosti i količina hranjivih tvari u takvim je slučajevima možda osigurana samo ako se informacije odnose na hranu u prodaji. To bi moglo ići u prilog stajalištu da se podaci o energetske vrijednosti i količinama hranjivih tvari u takvim slučajevima ne smiju odnositi na hranu nakon pripreme, nego se moraju odnositi na hranu u prodaji.
- 19 d) U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje, postavlja se pitanje znači li izraz „na 100 g” u članku 33. stavku 2. drugom podstavku Uredbe br. 1169/2011 samo 100 grama proizvoda u prodaji ili, barem i, 100 grama hrane pripremljene za konzumaciju? (drugo prethodno pitanje).
- 20 aa) Prema članku 32. stavku 2. Uredbe br. 1169/2011, energetska vrijednost i količine hranjivih tvari iz članka 30. stavaka 1. do 5. Uredbe br. 1169/2011 izražavaju se na 100 g ili 100 ml. Pored oblika izražavanja prema članku 33. stavku 1. točki (a) Uredbe br. 1169/2011, energetska vrijednost i količine hranjivih tvari mogu se u skladu s člankom 30. stavcima 1. do 5. Uredbe br. 1169/2011 izraziti po obroku i/ili jedinici konzumacije koju potrošač može lako prepoznati, pod uvjetom da su obroci ili jedinica konzumacije kvantificirani na etiketi i da je na ambalaži naveden broj obroka i ili jedinica konzumacije. Iznimno od članka 32. stavka 2. **[orig. str. 11.]** Uredbe br. 1169/2011, prema članku 33. stavku 2. prvom podstavku Uredbe br. 1169/2011, u slučajevima iz članka 30. stavka 3. točke (b) Uredbe br. 1169/2011 količina hranjivih tvari i/ili postotak preporučenoga unosa iz dijela B. Priloga XIII. mogu se izraziti samo po obroku ili jedinici konzumacije. U takvim se slučajevima prema članku 33. stavku 2. drugom

podstavku Uredbe br. 1169/2011 energetska vrijednost izražava na 100 g ili 100 ml i po obroku ili jedinici konzumacije.

- 21 bb) Prema članku 33. stavku 2. prvom podstavku Uredbe br. 1169/2011, u slučaju izražavanja podataka o energetske vrijednosti i količinama hranjivih tvari u skladu s člankom 30. stavkom 3. točkom (b) Uredbe br. 1169/2011 o kojem je ovdje riječ, tuženik je mogao dobrovoljno ponoviti količine hranjivih vrijednosti samo po obroku. Nadalje, on je mogao količine hranjivih tvari, a tako je i bilo, navesti po obroku hrane nakon pripreme jer se članak 33. stavak 2. prvi podstavak Uredbe jednako primjenjuje u slučaju da se informacije odnose na hranu u prodaji (članak 31. stavak 3. prvi podstavak Uredbe br. 1169/2011), kao i u slučaju, poput onog o kojem je riječ u ovom predmetu, u kojem se te informacije odnose na hranu nakon pripreme (članak 31. stavak 3. drugi podstavak Uredbe br. 1169/2011). Tuženik je količine hranjivih tvari u ovom sporu izrazio i „samo” po obroku hrane nakon pripreme; to nije u suprotnosti s kvantificiranjem obroka ako se na etiketi navede „= 100 g”.
- 22 cc) S tim u skladu, tuženik je prema članku 33. stavku 2. drugom podstavku Uredbe br. 1169/2011 bio obavezan izraziti energetske vrijednost na 100 g ili 100 ml i po obroku ili po jedinici konzumacije. Tuženik je također izrazio energetske vrijednost po obroku hrane nakon pripreme te je veličinu tog obroka kvantificirao navodeći „= 100 g”. Međutim, postavlja se pitanje, je li tuženik s tim podatkom ujedno ispunio i svoju obvezu da energetske vrijednost izrazi „na 100 g”. To bi bilo tako samo ako izraz „na 100 g” iz članka 33. stavka 2. drugog podstavka Uredbe br. 1169/2011, kako to smatra tuženik, **[orig. str. 12.]** znači barem i 100 grama hrane nakon pripreme, a ne samo, kako to smatra tužitelj, 100 grama hrane u prodaji. Ni na to se pitanje ne može dati jednoznačan odgovor.
- 23 dd) Odgovor na to pitanje ne može se razabrati ni iz teksta ni iz konteksta predmetne odredbe. Na to se pitanje stoga može odgovoriti samo imajući u vidu cilj nutritivne deklaracije.
- 24 (1) Prema uvodnoj izjavi 35. prvoj rečenici predmetne uredbe, radi lakšeg uspoređivanja proizvoda u ambalaži različite veličine, primjereno je i dalje zadržati da se obavezna nutritivna deklaracija mora navoditi na količinu od 100 g ili 100 ml i da se prema potrebi dopuste dodatni navodi po obroku. Kako bi se cilj uspoređivanja proizvoda u ambalaži različite veličine omogućio, moglo bi biti korisno navesti energetske vrijednost proizvoda u prodaji, a ne energetske vrijednost obroka hrane pripremljenog prema određenom receptu. Možda puko izražavanje energetske vrijednosti određenog proizvoda u prodaji dovodi do usporedivosti s proizvodima drugih proizvođača koju zakonodavac Unije želi postići. No, ti se proizvodi ne mogu međusobno uspoređivati na temelju navedenih informacija o hranjivim vrijednostima u obrocima nakon pripreme jer je već sam način pripreme diskrecijska odluka svakog pojedinog proizvođača. Međutim, u načelu nije zajamčeno navođenje nutritivne deklaracije koja se odnosi na 100 g ili 100 ml hrane u prodaji, a koja omogućava uspoređivanje proizvoda različitih proizvođača, u obveznim podacima ili na prednjoj strani ambalaže. Kako

obvezno tako i dobrovoljno navođenje informacija o hranjivim vrijednostima može se odnositi i na hranu u prodaji i na hranu nakon pripreme. Obvezni podaci, osim toga, ne moraju biti u glavnom vidnom polju, nego se mogu nalaziti i u nekom drugom vidnom polju. **[orig. str. 13.]**

- 25 (2) S druge pak strane, iz uvodne izjave 41. predmetne uredbe proizlazi da bi informacije o hranjivim vrijednostima trebale biti jednostavne i lako razumljive kako bi bile interesantne potrošačima i ispunile svrhu informiranja te da ih ne bi zbunile. Iz toga bi se moglo izvesti da obvezna nutritivna deklaracija zbog eventualno zbunjujućeg ponavljanja drugih dopuštenih podataka u drugom vidnom polju ne smije pasti u drugi plan. Potrošač bi mogao biti zbunjen ako se uz energetska vrijednost po obroku hrane nakon pripreme izrazi energetska vrijednost na 100 g nepripremljene hrane [*omissis*]

[*omissis*]